

ELS ENEMICS

Pablo Neruda

Els aquí portaren els fusells plens
de pólvora, ells manaren l'acerb extermini,
ells aquí trobaren un poble que cantava,
un poble per deure i per amor reunit,
i la prima nena caigué amb la seva bandera,
i el jove somrient rodà al seu costat ferit,
i l'estupor del poble va veure caure als morts
amb fúria i amb dolor.

Aleshores, en el lloc
On caigueren assassinats,
Baixaren les banderes a empapar-se de sang
Per alçar-se de nou enfront als assassins.
Per aquests morts, els nostres morts
Demano càstig.

Pels que de sang esquitxaren la pàtria,
Demano càstig.
Pel botxí que manà aquesta mort,
Demano càstig,
Pel traïdor que ascendí sobre el crim
Demano càstig.

Pel que donà l'ordre d'agonia,
Demano càstig.
Pels que defensaren aquest crim,
Demano càstig.

No vull que em donin la mà
Empapada amb la nostra sang.
Demano càstig.

No els vull d'ambaixadors,
Tampoc en la seva casa tranquils,
Els vull veure jutjats,
En aquesta plaça, en aquest lloc.
Vull càstig.

LOS ENEMIGOS

Pablo Neruda

*Ellos aquí trajeron los fusiles repletos
de pólvora, ellos mandaron el acerbo exterminio,
ellos aquí encontraron un pueblo que cantaba,
un pueblo por deber y por amor reunido,
y la delgada niña cayó con su bandera,
y el joven sonriente rodó a su lado herido,
y el estupor del pueblo vio caer a los muertos
con furia y con dolor.*

*Entonces, en el sitio
Donde cayeron asesinados,
Bajaron las banderas a empaparse de sangre
Para alzarse de nuevo frente a los asesinos.
Por estos muertos, nuestros muertos
Pido castigo.*

*Para los que de sangre salpicaron la patria,
Pido castigo.
Para el verdugo que mandó esta muerte,
Pido castigo,
Para el traidor que ascendió sobre el crimen
Pido castigo.*

*Para el que dio la orden de agonía,
Pido castigo.
Para los que defendieron este crimen,
Pido castigo.*

*No quiero que me den la mano
Empapada con nuestra sangre.
Pido castigo.*

*No los quiero de embajadores,
Tampoco en su casa tranquilos,
Los quiero ver juzgados,
En esta plaza, en este sitio.
Quiero castigo.*